

ประกาศ องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง
เรื่อง ประกาศใช้แผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอย “จังหวัดสะอาด” พ.ศ. ๒๕๖๘

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง ได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอย “จังหวัดสะอาด” พ.ศ. ๒๕๖๘ เสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอยตำบลโพนแพงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงมหาดไทย นโยบายการพัฒนาจังหวัดและแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นการลดปริมาณขยะและการคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิดพื้นที่ โดยใช้หลักการ ๓RS ภายใต้กรอบการดำเนินงาน จำนวน ๓ ระยะ ได้แก่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง นั้น

ดังนั้นเพื่อให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” บรรลุวัตถุประสงค์และเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง จึงขอประกาศใช้แผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอย “จังหวัดสะอาด” พ.ศ. ๒๕๖๘

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๔ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายสังคม แสนคำ)

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง

แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน

“จังหวัดสะอาด”

ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๘

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง

อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

คำนำ

ตามที่ กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนให้เกิดความต่อเนื่อง และเป็นไปตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ -๒๕๗๐) และให้จังหวัดดำเนินการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าว โดยจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการฯ ระดับจังหวัด และอาจปรับปรุง/เพิ่มเติม ตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับการดำเนินงานในพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน จังหวัดสะอาด ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ พร้อมทั้งรณรงค์และประชาสัมพันธ์การลดปริมาณขยะมูลฝอยและคัดแยกขยะมูลฝอยในพื้นที่โดยใช้ ๓ช : ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ หรือ ๓Rs: Reduce Reuse and Recycle ภายใต้กรอบการดำเนินงานจำนวน ๓ ระยะ ได้แก่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง เพื่อลดปริมาณขยะและส่งเสริมการคัดแยกขยะที่ต้นทาง จัดทำระบบเก็บขนอย่างมีประสิทธิภาพ และขยะมูลฝอยได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง

๔ เมษายน ๒๕๖๘

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑ - ๓
ส่วนที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานตำบลโพนแพง	๔ - ๙
ส่วนที่ ๓ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขยะมูลฝอย	๑๐ - ๑๙
ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย “จังหวัดสะอาด”	๒๐ - ๒๒
ส่วนที่ ๕ แผนงาน/โครงการ	๒๓

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

จากสถานการณ์และปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ประกอบด้วยหลายสาเหตุ ปัจจัย และจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขปัญหอย่างเร่งด่วน กระทรวงมหาดไทยหนึ่งในหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ใน ด้านต่าง ๆ เช่น ขยะมูลฝอยไม่ได้รับการคัดแยกตั้งแต่ต้นทาง การบริหารจัดการของหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบ ยังขาดประสิทธิภาพและขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ กระทรวงมหาดไทย จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๘ ขึ้นเพื่อขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหามูลฝอยให้เกิดความต่อเนื่อง และเป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ (พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหามูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพงมีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการ และสอดคล้องตามแนวนโยบายการจัดการขยะของรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง

๑.๓ เป้าหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ และ ถูกหลักวิชาการ

๑.๔ นิยามและความหมาย

มูลฝอย หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์หรือซากสัตว์รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยง สัตว์หรือที่อื่น (พระราชบัญญัติการสาธารณสุข,๒๕๓๕)

ขยะมูลฝอย (Solid waste) คือ เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์ซากสัตว์หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยง สัตว์หรือที่อื่น และความหมายรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชนหรือ คริวเรือน ยกเว้นวัสดุ ที่ไม่ใช่แล้วของโรงงานซึ่งมีลักษณะและคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๔๘)

ขยะย่อยสลาย (Compostable waste) หรือมูลฝอยย่อยสลาย คือ ขยะที่เน่าเสีย และ ย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้เศษอาหาร ใบไม้เศษ เนื้อสัตว์ เป็นต้น

แต่จะไม่รวมถึงซากหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้หรือสัตว์ที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการโดยขยะที่ย่อยสลายนี้เป็นขยะที่พบมากที่สุด คือ พบมากถึง ๖๔% ของปริมาณขยะ ทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ,2548)

ขยะรีไซเคิล (Recyclable waste) หรือ มูลฝอยที่ยังใช้ได้คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์ หรือ วัสดุเหลือใช้ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เช่น แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก กล่อง เครื่องดื่มแบบ UHT กระป๋องเครื่องดื่ม เศษโลหะ อะลูมิเนียม ยางรถยนต์ เป็นต้น สำหรับขยะรีไซเคิลนี้เป็นขยะที่พบมากเป็นอันดับที่สองในกองขยะ กล่าวคือ พบประมาณ ๓๐% ของปริมาณขยะ ทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ ,๒๕๔๘)

ขยะอันตราย (Hazardous waste) หรือมูลฝอยอันตราย คือขยะที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนวัตถุอันตรายชนิดต่างๆ ซึ่งใดแก วัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกรรมมันตรังสี วัตถุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ภาชนะบรรจุสารกำจัดศัตรูพืช กระป๋อง สเปรย์บรรจุสีหรือสารเคมี เบนทอน ขยะอันตรายนี้เป็นขยะที่มักจะพบได้น้อยที่สุด กล่าวคือ พบประมาณเพียง ๓% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๔๘)

ขยะทั่วไป (General waste) มูลฝอยทั่วไป คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติกเปื้อนเศษอาหาร โฟมเปื้อนอาหาร ฟิล์มเปื้อนอาหาร เป็นต้น สำหรับขยะทั่วไปนี้เป็นขยะที่มีปริมาณใกล้เคียงกับขยะอันตราย กล่าวคือ จะพบประมาณ ๓% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๔๘)

ขยะมูลฝอยติดเชื้อ หมายความว่า มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณหรือความเข้มข้นซึ่ง ถ้ามีการสัมผัสหรือใกล้ชิดกับมูลฝอยเหล่านั้นแล้ว สามารถทำให้เกิดโรคได้กรณีมูลฝอยดังต่อไปนี้ที่เกิดขึ้นหรือ ใช้ในกระบวนการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์และการรักษาพยาบาล การใหญ่คุกกันโรคและการทดลอง เกี่ยวกับโรคและการตรวจชั้นสูตรศพหรือซากสัตว์ รวมทั้งในการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวให้ถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อ (กฎกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ, ๒๕๔๘)

๑) ซากชิ้นส่วนของมนุษย์หรือสัตว์ที่ [gxHoz],kokddkizjkyf การตรวจชั้นสูตรศพหรือ ซากสัตว์ และการใช้สัตว์ทดลอง

๒) วัสดุของมีคม เช่น เข็ม ใบมีด กระบอกรัดยา หลอดแก้ว ภาชนะที่ทำด้วยแก้วสไลด์ และกระจกปิดสไลด์

๓) วัสดุซึ่งสัมผัสหรือสงสัยว่าสัมผัสกับเลือด ส่วนประกอบของเลือด ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากเลือด เลือด สารน้ำจากร่างกายมนุษย์หรือสัตว์หรือวัคซีนที่ทำจากเชื้อโรคที่มีชีวิต เช่น สำลี ผ้าก๊อซ ผ้าต่างๆ และท่อต่างๆ

๔) มูลฝอยทุกชนิดที่มาจากห้องรักษาผู้ป่วยติดเชื้อร้ายแรง

๑.๕ กรอบแนวคิด

แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) จัดทำขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ (The Waste Management Hierarchy) และการบริหารจัดการขยะตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Management Approach) โดยมีมาตรการและแนวทางการจัดการที่ครอบคลุมทุกขั้นตอน ตั้งแต่การออกแบบ การผลิต การจัดจำหน่าย การบริโภค การคัดแยกและนำกลับมาใช้ใหม่ และกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ดังนี้

๑. การจัดการ ณ ต้นทาง ตั้งแต่การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Ecodesign) การผลิต และการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การกำหนดหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง เช่นผู้ผลิต ผู้นำเข้า จัดจำหน่าย ในการร่วมรับผิดชอบผลิตภัณฑ์ของตนตลอดวัฏจักรชีวิต ตามหลักการขยาย ความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) ในการจัดการขยะพลาสติก ขยะบรรจุภัณฑ์อาหาร ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

๒. การจัดการ ณ กลางทาง ส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค โดยการใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเลือกซื้อสินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่สามารถใช้ซ้ำ การเรียกคืน กลับไปรีไซเคิลโดยผู้ประกอบการ การลดหรืองดใช้บรรจุภัณฑ์ที่ก่อภาระต่อสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ และการสร้างกลไกการคัดแยกขยะ ณ ต้นทาง สอดคล้องกับรูปแบบการกำจัดขยะ ณ ปลายทาง เพื่อให้มีการนำทรัพยากรกลับคืนจากของเสียใหม่มากที่สุดในรูปแบบวัสดุรีไซเคิล (Material recovery) และพลังงาน (Energy recovery) ทำให้เหลือขยะที่ต้องกำจัดให้น้อยที่สุด (Final disposal)

๓. การจัดการ ณ ปลายทาง จะใช้แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยผสมผสาน (Integrated Solid Waste Management) ตามที่กำหนดไว้ในการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ โดยจัดให้มีระบบกำจัดแบบผสมผสานโดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ ก่อนการฝังกลบขั้นสุดท้าย เช่น ระบบคัดแยก และ นำกลับคืนวัสดุรีไซเคิล การเผาเพื่อผลิตพลังงาน การหมักปุ๋ย เพื่อให้เหลือขยะที่ต้องฝังกลบให้น้อยที่สุด

๔. การพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ เพื่อสนับสนุนให้การจัดการขยะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การพัฒนากฎหมายเพื่อกำหนดรูปแบบ แนวทางในการจัดการ และบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการขยะ เช่น การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ การจัดการขยะพลาสติก เป็นต้น การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ เพื่อแก้ปัญหาขอติดขัดในการจัดการขยะ การพัฒนาและเชื่อมโยงฐานข้อมูลให้เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน สามารถนำมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำองค์ความรู้ที่จำเป็นสำหรับ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงการวิจัยพัฒนานวัตกรรมที่เหมาะสมสำหรับการจัดการขยะ

ส่วนที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานตำบลโพนแพง

๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล (แผนที่ประกอบ)

ตำบลโพนแพงตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดนครพนม ห่างจากจังหวัดนครพนมประมาณ ๔๐ กิโลเมตร ตามเส้นทางถนนสาย นครพนม - นาแก และอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอธาตุพนม ตามเส้นทางหลวงชนบท หมายเลข ๓๐๑๓ จุด ถนน ขยางกูร โดยห่างจากอำเภอธาตุพนม ประมาณ ๓๓ กิโลเมตร

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑ ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขต

ทิศเหนือ จดเขตพื้นที่ตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม

ทิศใต้ จดเขตพื้นที่ตำบลนางาม อำเภอเรณูนคร

ทิศตะวันออก จดเขตพื้นที่ตำบลนาถ่อน อำเภอธาตุพนม

ทิศตะวันตก จดเขตพื้นที่ตำบลนางาม อำเภอเรณูนคร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม สภาพดินทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มี ๓ ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่เป็นดินร่วน ดินเหนียว พื้นราบเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว และปลูกพืชระยะสั้น

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่ ห้วยแมต ห้วยกุดตุ้มนก ห้วยวังหมากแขว ห้วยคำไหล

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

๒. ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลโพนแพง ประกอบด้วยจำนวนหมู่บ้าน ๘ หมู่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๘ หมู่บ้าน หากมีการเลือกตั้งในครั้งหน้า จะมี ผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๑ คน ๘ หมู่บ้าน รวมเป็น ๘ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรทั้งสิ้น ๔,๘๐๐ คน แยกเป็น ชาย ๒,๓๓๘ คน หญิง ๒,๔๖๒ คน จำนวนครัวเรือน ๑,๒๐๗ ครัวเรือน จำนวนประชากรมีความหนาแน่น ๔๔๓ คน / ตารางกิโลเมตร (ข้อมูลทะเบียนราษฎร์ ณ เดือน กันยายน ๒๕๖๗)

หมู่ที่	บ้าน	ประชากร (คน)			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านโพนแพง	๒๒๕	๒๒๐	๔๔๕	๑๐๖
๒	บ้านโพนแพง	๔๑๕	๔๓๒	๘๔๗	๒๒๐
๓	บ้านตาลกุด	๒๒๗	๒๔๔	๔๗๑	๑๐๔
๔	บ้านยางเดี่ยว	๓๒๐	๓๔๖	๖๖๖	๑๘๓
๕	บ้านห้วยทราย	๑๙๕	๒๐๔	๓๙๙	๑๐๑
๖	บ้านโนนสมบูรณ์	๑๙๗	๒๒๒	๔๑๙	๑๒๖
๗	บ้านไทยเจริญ	๔๗๒	๔๖๙	๙๔๑	๒๒๖
๘	บ้านตาลกุดใต้	๒๘๗	๓๒๕	๖๑๒	๑๔๑
รวม		๒,๓๓๘	๒,๔๖๒	๔,๘๐๐	๑,๒๐๗

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษา ๓ แห่ง ได้แก่

- ๑.โรงเรียนบ้านโพนแพง จำนวนนักเรียนประมาณ ๖๐ คน
- ๒.โรงเรียนบ้านห้วยทราย จำนวนนักเรียนประมาณ ๑๒๕ คน
- ๓.โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์(ขยายโอกาส ม.๑-ม.๓) จำนวนนักเรียนประมาณ ๑

๓๕ คน

โรงเรียนมัธยมศึกษา ๑ แห่ง ได้แก่

- ๑.โรงเรียนโพนแพงพิทยาคม (มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖) จำนวนนักเรียน ๒๑๕ คน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน๕แห่ง ได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพนแพง จำนวนนักเรียนประมาณ ๓๖ คน
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยทราย จำนวนนักเรียนประมาณ ๒๘ คน
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตาลกุด จำนวนนักเรียนประมาณ ๑๖ คน
๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านยางเดี่ยว จำนวนนักเรียนประมาณ ๑๗ คน

ในพื้นที่มีการศึกษานอกระบบ(กศน.บ้านโพนแพง) ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	๒	แห่ง	ได้แก่
๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโพนแพง			
๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตาลกุด			
๓. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน	๘	แห่ง	

๔.๓ อาชญากรรม

-

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดมีพื้นที่เฝ้าระวังทั้ง ๘ หมู่บ้าน

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

-

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- ถนนลาดยาง	จำนวน	๓	สาย
- ถนนลูกรัง / หินคลุก	จำนวน	๘	สาย
- ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก	จำนวน	๘	สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

มีระบบไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน จำนวน ๑,๒๐๗ คริวเรือน

๕.๓ การประปา

มีระบบประปาหมู่บ้าน (อบต.ดำเนินการจัดเก็บเอง) จำนวน ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑,๒,๕,๗

มีระบบประปาหมู่บ้าน (หมู่บ้านดำเนินการจัดเก็บเอง) จำนวน ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๓,๔,๖,๗

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด (เอกชนอนุญาต) จำนวน ๑ ตั้งอยู่ บ้านโพนแพง ต.โพนแพง อําเภอรําตําพนม จังหวัตนครพนม

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ทำนา ปลูกข้าว ยางพารา ปลูกพืชระยะสั้น เช่น ยาสูบ ผักตามฤดู ที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัว รับราชการ และรับจ้าง

๖.๒ การประมง

-

๖.๓ การปศุสัตว์

ตำบลโพนแพง มีการปศุสัตว์ คือ การเลี้ยงสุกร โคกระบือ ในทุกหมู่บ้านของตำบลโพนแพง อําเภอรําตําพนม จังหวัตนครพนม

๖.๔ การบริการ

๑. ร้านบริการทำผม เสริมสวย พื้นที่ จำนวน ๑ แห่ง
๒. รีสอร์ท ในพื้นที่ จำนวน ๒๔ แห่ง
๓. โรงเรียนในคริวเรือน ในพื้นที่ จำนวน ๑๘ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

-

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตำบลโพนแพง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

๑. บั๊มน้ำมัน	จำนวน	๒	แห่ง
- บ้านตาลกุด			
- บ้านโพนแพง			

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

๑. กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน ๒. กลุ่มเพาะเห็ดฟางหมู่ ๖ ๓. กลุ่มเลี้ยงสุกร ๔. กลุ่มเลี้ยงสุกรหมู่ ๘ ๕. กลุ่มเลี้ยงโคกระบือหมู่ ๕ ๖. กลุ่มเลี้ยงหมูป่าหมู่ ๓ ๗. กลุ่มเพาะเห็ดฟางหมู่ ๕ ๘. กลุ่มค้าขายและเลี้ยงไก่หมู่ ๑ ๙. กลุ่มเพาะเห็ดฟางหมู่ ๕ ๑๐. กลุ่มเลี้ยงสุกรหมู่ ๗ ๑๑. กลุ่มผู้เลี้ยงสุกรหมู่ ๗ ๑๒. กลุ่มเครื่องจักสานหมู่ ๗ ๑๓. กลุ่มเลี้ยงสุกรแม่พันธุ์หมู่ ๗ ๑๔. กลุ่มสวนเห็ดโพนแพง ๑๕. กลุ่มเลี้ยงโคหมู่ ๒ ๑๕. กลุ่มค้าขายหมู่ ๕ ๑๗. กลุ่มค้าขายหมู่ ๗ ๑๘. กลุ่มเลี้ยงสุกรหมู่ ๗ ๑๙. กลุ่มเลี้ยงสุกรหมู่ ๒ ๒๐. กลุ่มผ้าใบโพนแพงเหนือ ๒๑. กลุ่มค้าขายหมู่ ๕ ๒๒. กลุ่มค้าขายหมู่ ๗ ๒๓. กลุ่มเลี้ยงหมูหมู่ ๗ ๒๔. กลุ่มเลี้ยงสุกรหมู่ ๗ ๒๕. กลุ่มเลี้ยงโคแม่พันธุ์หมู่ที่ ๔ ๒๕. กลุ่มเลี้ยงสุกรพันธุ์เนื้อ ๒๗. กลุ่มผ้าใบหมู่ที่ ๗ ๒๘. กลุ่มเลี้ยงโค-กระบือ ๒๙. กลุ่มผ้าใบโพนแพงหมู่ ๗ ๓๐. กลุ่มเลี้ยงสุกรหมู่ ๘

๖.๘ แรงงาน

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ทำนา ปลูกข้าว ยางพารา ปลูกพืชระยะสั้น เช่น ยาสูบ ผักตามฤดู ที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัว รับราชการ และรับจ้าง

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ โดยมีข้อมูลศาสนสถาน ดังนี้

วัด มีจำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

๑. วัดมเหศักดิ์
๒. วัดห้วยทราย
๓. วัดยางเดี่ยว
๔. วัดตาลมงคล
๕. วัดโนนสมบูรณวนาราม

ที่พักสงฆ์ ๒ แห่ง ได้แก่

๑. ที่พักสงฆ์โพธิ์ศรี
๒. ที่พักสงฆ์ห้วยทราย

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

๑. เทศน์มหาชาติ เดือนมีนาคม - พฤษภาคมของทุกปี มีการแห่ผweisันดร
๒. ประเพณีวันสงกรานต์ เดือนเมษายน ของทุกปี
๓. บุญข้าวหลาม บุญกฐิน ออกพรรษา

๔. บุญเดือนเก้า ห่อข้าวประดับดิน
๕. บุญเดือนสิบ ห่อข้าวสารท
๖. เดือนสิบเอ็ด ลอยกระทง
๗. เดือนสามเอาบุญข้าวจี

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. พ่อบุญเมือง อินาลา, ส.อบต.สง่า จุฬนันท์ , พ่อโชติ วจนะศิริ ปราชญ์ชาวบ้าน มีความรู้ด้านศาสนพิธี ด้านหมอสู่ขวัญ

๒. รองนายกสมจิตร ทองมา , อาจารย์มนูญ ปิ่นมณี ปราชญ์ชาวบ้าน ด้านโขน พิธีกร และพิธีกร/ศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓. พ่อสมพร อินาลา ปราชญ์ชาวบ้าน ด้านพิธีกรรม (เจ้าจ้ำ)

๔. อาจารย์ศรีเมือง สุรียนต์ , กำนันธนพล วัจวร ปราชญ์ชาวบ้าน ด้านประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น

๕. พ่อพิมพ์พา แสนเชื่อน , พ่อประเสริฐ ชาหอม ปราชญ์ชาวบ้าน ด้านการจักสาน

ภาษาถิ่น คือ ภาษาภูไท, ภาษาญ้อ

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่โดดเด่น คือ หวด , มวย , กระติบข้าว

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ, ลำห้วย	จำนวน	๙	สาย
- บึง, หนองและอื่น ๆ	จำนวน	๒๘	แหล่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	จำนวน	๕	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๑	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	จำนวน	๘	แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

ป่าไม้เบญจพรรณ ไม้พยุง ไม้แดง ไม้มะค่า ไม้กะบาก ไม้เต็ง ไม้ประดู่

๘.๓ ภูเขา

-ไม่มีในพื้นที่

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

-อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ยังมีไม้ธรรมชาติอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ประมาณร้อยละ ๒๐

ส่วนที่ ๓

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขยะมูลฝอย

ระดับประเทศ

บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ประเทศไทยมีทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งนี้ หากมีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีประเทศในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มากเกินไป ทั้งในมิติด้านการผลิตและการบริโภค ซึ่งก่อให้เกิดของเสียและมลพิษในระดับที่เกินกว่าความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศในพื้นที่ จนส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศเสื่อมโทรมลง นั้น อาจส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติในระยะยาวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยการมุ่งพัฒนาทางเศรษฐกิจในระยะหลายสิบปีที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่าเป็นการพัฒนาที่เน้นผลประโยชน์จากการเติบโตทางเศรษฐกิจจนขาดการคำนึงถึงความยั่งยืนของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและขีดความสามารถของระบบนิเวศที่เพียงพอ และประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง และสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร จึงส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติของไทยเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ในขณะที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากของเสียและมลพิษทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นความท้าทายต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เป็นหนึ่งในปัจจัยกำหนดความสำเร็จที่สำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การประเมินสถานการณ์ของทุนทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญของประเทศ พบว่า ทรัพยากรป่าไม้ของประเทศไทยมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ โดยมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้อยู่ในช่วงประมาณร้อยละ ๓๑-๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดจากการปลูกป่าไม้ทดแทนได้ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่สูญเสียไปในแต่ละปี แต่ยังคงต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ที่กำหนดให้เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เมื่อพิจารณาแนวโน้มในระยะยาวพบว่าในอดีตการบุกรุกทำลายป่าเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ไทย ทว่าในปัจจุบัน ปัญหาไฟป่าที่เกิดจากเหตุการณ์ทางธรรมชาติและฝีมือมนุษย์ได้กลายมาเป็นสาเหตุหลักของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ที่ มากที่สุดของประเทศไทย และมีแนวโน้มที่สถานการณ์ไฟป่าจะมีความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับแนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่นำมาซึ่งภาวะโลกร้อนจะส่งผลให้ภัยคุกคามต่อพื้นที่ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในอนาคต

ในส่วนของทรัพยากรน้ำ ประเทศไทยมีการพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งแหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำใต้ดิน แต่กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการ อุปโภคบริโภคของภาคครัวเรือน ส่งผลให้มีปริมาณการใช้น้ำเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับความเสื่อมโทรมของแหล่ง น้ำตามธรรมชาติทั้งจากการกระทำของมนุษย์และปัจจัยตามธรรมชาติ รวมถึงความแปรปรวนของปริมาณน้ำฝน ในแต่ละปี ทำให้มีปริมาณน้ำที่เก็บกักได้ลดลง ส่งผลให้ปัญหาภัยแล้งเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี และมีแนวโน้มที่จะ รุนแรงยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน ประเทศไทยยังคงประสบกับปัญหาน้ำท่วมอย่างสม่ำเสมอ แม้ในระยะที่ผ่านมา จำนวนประชากรที่ได้รับผลกระทบจะมีแนวโน้มลดลงแต่ก็ยังคงอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง เมื่อผนวกกับภาวะการ แปรปรวนของสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงมากขึ้น จะยิ่งส่งผลให้ปัญหาน้ำท่วม เป็นความท้าทายที่สำคัญอย่างยิ่ง อาจหลีกเลี่ยงได้ อย่างไรก็ดี ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีแนวโน้มที่จะช่วยยกระดับการ

บริหารจัดการน้ำและ สร้างโอกาสในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ อาทิ การใช้เทคโนโลยี การผลิตที่ช่วยประหยัดน้ำ การใช้ เทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมโยงเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในการบริหารจัดการน้ำสูญเสียในระบบส่งน้ำ รวมทั้งการคาดการณ์สถานการณ์น้ำให้มีความถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น

ในขณะที่ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการรักษาสมดุล ของความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำและการรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบต่าง ๆ ทั้ง ด้านการคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่ทำประมง พบว่าพื้นที่ชายฝั่งทะเลของประเทศ ไทยซึ่ง ครอบคลุมพื้นที่ ๒๓ จังหวัด รวมประมาณ ๓,๑๕๑ ตารางกิโลเมตร อยู่ภายใต้ความเสี่ยง

จากภัยคุกคามทั้งทางธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์ ทั้งการรุกรานพื้นที่ป่าชายเลน การปล่อย ของเสียลงสู่ทะเลทำให้เกิดการปนเปื้อนของสารพิษ สิ่งปฏิภูล และขยะพลาสติก รวมถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศที่ภาวะโลกร้อนกำลังเป็นภัยต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างมีนัยสำคัญ โดยส่งผลให้ แนวปะการังเสียหายตามธรรมชาติ และปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทวีความรุนแรงขึ้นในหลายพื้นที่

เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ของทุนทางสิ่งแวดล้อมของไทย พบว่า การจัดการของเสีย เป็นความท้าทาย สำคัญของการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศ จากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและรูปแบบ การ ใช้ชีวิตของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ปริมาณขยะในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปริมาณ ขยะระหว่างปี ๒๕๕๓ - ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒ ต่อปี แม้จะมีระบบการกำจัดขยะที่ถูกวิธี และมีการนำ ขยะกลับไปหมუნเวียนใช้ใหม่ก็ตาม โดยในปี ๒๕๖๓ มีขยะที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้องหรือวนกลับมา ใช้ประโยชน์ใหม่ เพียงร้อยละ ๖๙ ซึ่งยังคงต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ภายในปี ๒๕๖๕ ส่งผลให้มีปริมาณขยะตกค้างจำนวนมากที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพแหล่งน้ำ สิ่งมีชีวิตในน้ำ ตลอดจนแหล่งน้ำผิวดินและทะเลในที่สุด ทั้งนี้ สาเหตุของขยะตกค้างมาจากศักยภาพของระบบ การจัดการขยะ ที่ไม่เพียงพอ จึงไม่สามารถรองรับปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นตามอัตราการขยายตัวของกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและ สังคมของประเทศ ประกอบกับการขาดการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง จึงทำให้ไม่สามารถ นำขยะไปใช้ประโยชน์ ซ้ำได้อย่างเต็มรูปแบบ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมี ปัญหามลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝุ่นละอองขนาด ไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่ส่วนใหญ่มาจากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ อาทิ การ เผาขยะหรือวัสดุการเกษตรในที่โล่ง ไอเสียจากรถยนต์ การเผาไหม้จากเครื่องยนต์ดีเซล การปล่อยก๊าซเสียใน ภาคอุตสาหกรรม รวมถึงภัยธรรมชาติ อย่างไฟป่า เป็นมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นและมีปริมาณ เกินค่า มาตรฐานเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในพื้นที่ เขตอุตสาหกรรมและเมืองใหญ่ที่มีประชากรและการจราจรหนาแน่น และปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ อุตสาหกรรมหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดระยอง ที่ยังคงพบปัญหา มลพิษทางอากาศจากการมีค่าเฉลี่ยสาร เบนซินในพื้นที่ในระดับสูงเกินกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนด มาโดยตลอด นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา

สำหรับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ คือ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก นั้น ประเทศไทยได้ประกาศเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกและการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภายหลังก ปี ๒๕๖๓ ที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐-๒๕ เมื่อเทียบกับปริมาณก๊าซเรือน กระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) หรือคิดเป็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไม่เกิน ๔๔๔ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ซึ่งนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ เป็นต้นมา แม้แนวโน้มปริมาณการปล่อยก๊าซเรือน กระจกจากกิจกรรมต่าง ๆ จะเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด แต่ประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่า ปริมาณ การ ในปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี๒๕๖๑ ไทยปล่อยก๊าซ เรือน กระจก ต่ำกว่าปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ ๑๖ ซึ่งประสบความสำเร็จเหนือเป้าหมายของ แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๒ ที่กำหนดให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่าปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ ๗ ทั้งนี้ เมื่อ พิจารณาแหล่งที่มาในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก พบว่าสัดส่วนของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ที่มากที่สุดถึง ร้อยละ ๗๔ มาจากการใช้พลังงาน ซึ่งมาจากการผลิตไฟฟ้าร้อยละ ๔๒ การคมนาคมขนส่ง ร้อยละ ๒๓ ภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้างร้อยละ ๒๐ ดังนั้น การผลิตไฟฟ้าและการคมนาคมขนส่ง จะมีบทบาทที่สำคัญ อย่างมากต่อการควบคุมปริมาณก๊าซเรือนกระจกของไทย พร้อมกับการพัฒนาความสามารถในการดูดกลับก๊าซ เรือนกระจกของภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งมีปริมาณการดูดกลับก๊าซเรือนกระจก ๙๑.๑๓ ล้านตัน คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อไป

อย่างไรก็ดี เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนของประเทศไทย ภายในปี ๒๕๙๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) และบรรลุตามเจตจำนงในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในปี ๒๖๐๘ (ค.ศ. ๒๐๖๕) ตามถ้อยแถลงของนายกรัฐมนตรีต่อที่ประชุมสมัชชารัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๖ ประเทศไทยอาจต้องพิจารณาเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ที่มี ความท้าทายยิ่งขึ้น พร้อมทั้งวางยุทธศาสตร์ระยะยาวเพื่อให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงถึงร้อยละ ๔๐ หรือคิดเป็นปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่จะปล่อยได้ ๒๒๒ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี ๒๕๗๓ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างการพิจารณาปรับค่าเป้าหมายย่อย รวมถึงแผนดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะกลาง เพื่อให้สอดคล้องกับเจตจำนงดังกล่าว ทั้งนี้ แนวโน้มของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและกระแสความตระหนัก ต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศจะส่งเสริมให้เกิดอุปสงค์ต่อพลังงานสะอาดเพิ่มขึ้น อันจะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญในการลดก๊าซเรือนกระจกในระยะต่อไปของไทย โดยที่ภาครัฐจะต้องดำเนินการเตรียมความพร้อมด้าน โครงสร้างพื้นฐานให้สามารถรองรับการเปลี่ยนผ่านสู่การใช้พลังงานหมุนเวียนและรถยนต์ไฟฟ้าอย่างเพียงพอ เหมาะสม

ดังนั้น แนวทางสำคัญสำหรับการพัฒนาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไป คือ การเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างจากการเน้นผลทางเศรษฐกิจระยะสั้นไปสู่การเจริญเติบโตที่ยั่งยืน ซึ่งการพัฒนาประเทศในอนาคตจะไม่สามารถแยกประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมออกจากการดำเนินกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสังคมได้อีกต่อไป จึงต้องกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนในการมุ่งสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำอย่าง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อลดการใช้วัตถุดิบและลดของเสียจาก กระบวนการผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและแก้ปัญหาการใช้ทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทาลายความ ยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ เป็นจุดเริ่มต้นสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมก้าวหน้าควบคู่ไป กับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เพื่อส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไปในระยะ ยาว โดยการส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนที่มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมไทย บนพื้นฐานของการใช้ ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดของทุกภาคส่วน โดยอาศัยกลไกและมาตรการสนับสนุนการพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เกิดการลงทุนสีเขียวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งผลักดันให้ภาค การผลิตปรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจตามแนวทางทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ส่งเสริมให้ ชุมชนท้องถิ่นและเกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และได้รับประโยชน์จากเศรษฐกิจ หมุนเวียนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนาโครงสร้างแรงจูงใจให้เกิดการปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ และการดำรงชีพอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ การมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ประชากรจำนวนมากพึ่งพิงการดำรงชีพจากภาคการเกษตร ประเทศไทยจึงมีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้ง ยังต้องเผชิญความท้าทายจากผลของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและกายภาพที่ก่อให้เกิดการทำลายสมดุลของสิ่งแวดล้อม พร้อมกับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจ ซึ่งอาจ ก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่จะทวีความซับซ้อนยิ่งขึ้นในระยะยาว การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

และ ภัยคุกคามจากภัยพิบัติทางธรรมชาติยังมีแนวโน้มที่คาดว่าจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นในอนาคต อาจนำมาซึ่งความสูญเสียและผลกระทบต่อทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างมหาศาล เป็นความเสี่ยง ของการบริหารจัดการที่ไทยยังมีขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานการณ์วิกฤติไม่เพียงพอ จึงจำเป็นที่จะต้องแก้ไขด้วยการจัดการปัญหาที่ต้นเหตุ เพื่อลดความเสี่ยง และผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยส่งเสริมการใช้มาตรการเชิงป้องกัน ก่อนเกิดภัยในพื้นที่สำคัญ อาทิ การบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนที่เสี่ยงภัยประกอบการวางผังเมือง ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การให้ความรู้และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชนในการรับมือกับภัย ธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ รวมถึงการ ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางธรรมชาติ ร่วมกัน

แนวทางการขับเคลื่อนโครงการถึงขยะเปียก ลดโลกร้อนของกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๒.๒/ว ๗๒๘๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ แจ้งจังหวัดขับเคลื่อน และเตรียมการทวนสอบโครงการถึงขยะเปียก ลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ประเทศไทย โดยมีการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก เพื่อทำการตรวจสอบเอกสารในภาพรวมผู้ประเมิน ภายนอกจะลงพื้นที่ในจังหวัดต่างๆเพื่อตรวจสอบข้อมูล การจัดทำถึงขยะเปียกลดโลกร้อนรายเดือนขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นได้รวบรวม และบันทึกไว้ในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และจะมีการสุ่มลงตรวจครัวเรือนที่ จัดทำถึงขยะเปียกลดโลกร้อน โดยสุ่มตรวจครัวเรือน ตามข้อมูลที่บันทึกในระบบสารสนเทศฯ และอาจมีการ สัมภาษณ์ครัวเรือนและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนิน โครงการฯ ซึ่งคาดว่าจะการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกจะ ดำเนินการในห้วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๕ และ กระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการ ขับเคลื่อนโครงการถึงขยะเปียกลดโลกร้อน กระทรวงมหาดไทย โดยมีปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน กรรมการ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นเป็นกรรมการ หัวหน้าผู้ตรวจราชการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการ บริหารงานท้องถิ่น ผู้อำนวยการกอง กฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ผู้อำนวยการกองส่งเสริม และพัฒนาการจัด การศึกษาท้องถิ่นและผู้อำนวยการ กองสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อกำหนดนโยบาย และแนวทางเพื่อเตรียมการรับการ ทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกตามโครงการถึงขยะเปียกลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเทศ ไทย และได้กำหนด แนวทางดำเนินการขับเคลื่อน เพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถึงขยะเปียกลด โลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเทศไทย ให้แก่จังหวัดอำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑) การดำเนินการในระดับจังหวัดให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจังหวัด โดยมีท้องถิ่น จังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ ดำเนินการขับเคลื่อน เพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถึงขยะ เปียก ฯโดยจัดทำแผนปฏิบัติการกำหนดเป้าหมายให้ครบถ้วน ร้อยละ ๑๐๐ พร้อมทั้ง กำกับ ติดตามการ ดำเนินงาน และรายงานผลการขับเคลื่อนโครงการฯ ในการประชุมกรรมการจังหวัดทุกเดือน และประเมินความ พร้อมในการ ทวนสอบของข้อมูลโครงการ รายงานตามแบบรายงานไปยังกระทรวงมหาดไทยภายในวันที่ ๒๐ ของทุกเดือน

๒) การดำเนินการในระดับอำเภอ ให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอำเภอ โดยมีท้องถิ่น อำเภอเป็นกรรมการและเลขานุการ ดำเนินการขับเคลื่อน เพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถึงขยะ เปียกฯ และแต่งตั้งทีมปฏิบัติการเตรียมความพร้อมสำหรับการทวนสอบระดับอำเภอในพื้นที่ตำบล โดยมี ปลัดอำเภอประจำตำบลเป็นหัวหน้าทีมปฏิบัติการ ท้องถิ่นอำเภอเป็นทีมปฏิบัติการ เพื่อลงพื้นที่ติดตามการ ดำเนินงานตามโครงการฯ ของทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยดำเนินการสุ่มตรวจสอบครัวเรือนในพื้นที่ที่ จัดทำถึงขยะเปียกลดโลกร้อนทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรายงานให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยอำเภอตามแบบรายงานเพื่อรวบรวม และรายงานคณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย จังหวัดตามแบบรายงาน ภายในวันที่ ๑๕ ของทุกเดือน

๓) การดำเนินการในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการขับเคลื่อน เพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถึงขยะเปียกฯ ลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเทศไทยในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยจัดทำ แผนปฏิบัติการ และรายงานคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ ระดับอำเภอ ตามแบบรายงาน ภายในวันที่ ๓๐ ของ ทุกเดือน และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำถึงขยะเปียก โดยดำเนินการเชิงรุกและใช้กลยุทธ์ “เคาะประตูบ้าน (Knock Door Marketing)” ไปยังทุกครัวเรือน ชักชวน/ทำความเข้าใจกับครัวเรือนในพื้นที่ เพื่อเตรียมความพร้อมในกระบวนการสุ่มตรวจติดตามจากผู้ประเมินภายนอก

แนวทางการขับเคลื่อนโครงการถึงขยะเปียกลดโลกร้อนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑.ความเป็นมา

กระทรวงมหาดไทยกำหนดนโยบายการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อบรรลุเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก และการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศตามนโยบายของรัฐบาลที่พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวถ้อยแถลงในการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๖ (COP๒๖) ณ เมืองกลาสโกว์ สหราชอาณาจักร เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ว่า “ประเทศไทยพร้อมยกระดับการแก้ไขปัญหา การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่ทุกวิถีทาง เพื่อบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๙๓ (ค.ศ.๒๐๕๐) และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจก”

กระทรวงมหาดไทยโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนินโครงการถึงขยะเปียก ลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยให้จังหวัดส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนการจัดทำถังขยะเปียกให้ครบทุกครัวเรือน รวมถึงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง เพื่อเป็นการส่งเสริมการคัดแยกขยะครัวเรือน ลดการปนเปื้อนขยะ เปียกกับของเหลือใช้อื่น ๆ สร้างรายได้เพิ่มจากการคัดแยกขยะ ลดภาระค่าใช้จ่าย โดยการใช้ปุ๋ยหมักที่เกิดจาก ถังขยะเปียก เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน ตลอดจนลดปริมาณการ ปล่อยก๊าซเรือนกระจก

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนินการขึ้นทะเบียนโครงการถึงขยะเปียกลดโลกร้อน ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจในประเทศไทย หรือ Thailand Voluntary Emission Reduction Program: T - VER เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ โดยคณะกรรมการพิจารณา โครงการและกิจกรรมลดก๊าซเรือนกระจกขององค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก โดยมี ปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นประธาน ได้พิจารณาเห็นชอบการขึ้นทะเบียนโครงการฯ โดยมีกรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นผู้พัฒนา หรือเจ้าของโครงการ ประกอบด้วยครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการ ๓๖,๖๔๔,๓๐๙ ครัวเรือน โรงเรียน ๑,๗๐๑ แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑๘,๙๓๕ แห่ง โดยมีระยะเวลาคิด เครดิตของโครงการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๙ หรือระยะเวลา ๗ ปี และคาดว่า จะสามารถลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกได้ ๔๙๒,๒๑๒ ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

๒. ขั้นตอนการดำเนินงาน ณ ปัจจุบัน

การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานถึงขยะเปียกลดโลกร้อน (ครัวเรือน โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) โดยจัดเก็บข้อมูลจำนวนประชากรในครัวเรือน เด็กเล็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดทำถังขยะเปียกในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอย (รายเดือน) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำข้อมูลไปคำนวณปริมาณก๊าซเรือนกระจก และรับรอง คาร์บอนเครดิต

๓. แผนการดำเนินการ

สำหรับการดำเนินโครงการฯ ในระยะต่อไป กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนด ขั้นตอนการ ดำเนิน โครงการฯ ในระยะต่อไป ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การรับรองคาร์บอนเครดิต เป็นขั้นตอนที่ดำเนินการโดยผู้ประเมินภายนอก หรือ Validation and verification Body :VB ซึ่งจะลงพื้นที่ เพื่อดำเนินการทวนสอบข้อมูลการ จัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อนในระดับครัวเรือน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน

จังหวัดเป้าหมาย โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตรวจสอบ และแนะนำประชาชนให้ดำเนินการจัดทำ ถังขยะเปียก ลดโลกร้อนอย่างถูกวิธี ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑) มีการจัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อน หมายถึง การนำถังมาติดตั้ง และฝังกบใน หลุมลึกลงไป ๒ ถึง ๓ ส่วนของความสูงของถัง และมีการนำเศษอาหารเทใส่ในถัง พร้อมปิดฝา

๒) มีการใช้ถังขยะเปียกลดโลกร้อนอย่างถูกวิธี หมายถึง การนำเศษอาหาร เทใส่ในถังพร้อมปิดฝา และมีการใช้ไม้พายหรืออุปกรณ์กวนเพื่อเพิ่มอากาศ

๓) มีการใช้ถังขยะเปียก ลดโลกร้อนเป็นประจำ หมายถึง มีการนำเศษอาหาร มาใส่ถังขยะเปียก ลดโลกร้อน ทุกครั้งเมื่อมีขยะเศษอาหารที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมในครัวเรือน โดยไม่นำขยะเศษ อาหารไปรวมกับขยะ ประเภทอื่นๆ รวมถึง การตรวจสอบต้องเตรียมเอกสารใบสมัครการเข้าร่วม โครงการ ตลอดจนเอกสาร การสำรวจ ครัวเรือน โรงเรียน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่จัดทำถังขยะ เปียก และความถูกต้อง ของข้อมูลการจัดทำถังขยะ เปียกในระบบสารสนเทศฯ เพื่อรวบรวมให้ผู้ ประเมินภายนอกเป็นผู้ทวนสอบ ทั้งนี้เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการทวนสอบแล้วกรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจะเป็นผู้ดำเนินการรับรองคาร์บอนเครดิต ให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในพื้นที่

๓.๑ การเตรียมการรับการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก โดยกรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น จะกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียกลดโลกร้อนในระดับจังหวัด อำเภอ และ องค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น ภายใต้กลไกคณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในระดับจังหวัด อำเภอ และ องค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น และการดำเนินงานเชิงรุกของทีมปฏิบัติการเตรียมความพร้อมสำหรับรับการทวนสอบ ระดับอำเภอในพื้นที่ตำบล เพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินการบริหารจัดการถังขยะเปียก ลดโลกร้อน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทีมปฏิบัติการฯ จะดำเนินการสุ่มตรวจครัวเรือน โรงเรียน ศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก (ศพด.) ที่มีการจัดทำถังขยะเปียกเป็นประจำทุกเดือน เพื่อเป็นการเตรียมตัวก่อนมีผู้ประเมิน ภายนอกลงไปทวนสอบจริง ทั้งนี้ เพื่อให้การทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกเป็นไปด้วยความเรียบร้อย กระทั่งรวมทวนสอบ โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการจัดประชุมซักซ้อมกับหน่วยงานในระดับ จังหวัด ระดับอำเภอ และระดับท้องถิ่นโดยละเอียด เพื่อเตรียมการรับการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (VVB) ตลอดจน กำหนดแนวทางซักซ้อมการทวนสอบผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้แทน กระทั่งรวมทวนสอบ ตลอดจนคณะทำงานที่ได้รับมอบหมายจะลงพื้นที่ในจังหวัดต้นแบบ เพื่อซักซ้อมแนวทาง ปฏิบัติกับหน่วยงานในพื้นที่ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับการทวนสอบจากหน่วยงานภายนอก

๓.๒ การทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (Verification) ของโครงการ T - VER หมายถึง กระบวนการทวนสอบซึ่งดำเนินการโดยผู้ประเมินภายนอก (VVB) เพื่อทวนสอบ ติดตามผลและ คำแนะนำ ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดลง รวมถึงติดตามผลกระทบอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการถัง ขยะเปียก ลดโลกร้อนโดยผู้ประเมินภายนอก (VVB) จะเป็นหน่วยงานที่รับรองโครงการฯ ในขั้นต้นและเสนอ เข้า คณะอนุกรรมการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจก เพื่อพิจารณารับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจก ต่อไป

ทั้งนี้ ในกระบวนการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกดังกล่าว จะต้องมีการรวบรวม และประเมิน เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการประสานงานและจัดเตรียม เอกสารที่เกี่ยวข้องในระดับส่วนกลาง เพื่อส่งให้ผู้ประเมินภายนอก (VVB) เพื่อทำการตรวจสอบเอกสารใน ภาพรวมและองค์กรกลาง ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ทวนสอบจะลงพื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบข้อมูลการจัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อนรายเดือนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รวบรวม และบันทึกไว้ในระบบ

สารสนเทศ ด้านการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ในกระบวนการ ทวนสอบจากผู้ประเมิน ภายนอกนั้นจะมีการสุ่มลงตรวจครัวเรือนที่จัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อน โดยสุ่ม ตรวจครัวเรือนตามข้อมูลที่ บันทึก ในระบบสารสนเทศฯและอาจมีการสัมภาษณ์ครัวเรือน และผู้ที่เกี่ยวข้องใน การดำเนินโครงการฯ ทุกกระดับ ในการดำเนินการภายใต้กระบวนการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกนั้น กระทรวงมหาดไทยโดย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้ความเข้าใจในการ ดำเนินโครงการฯ ให้กับเจ้าหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายเป็นผู้จัดเก็บข้อมูลรายเดือน ผู้ที่ได้รับมอบหมายในองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด รวมทั้งผู้บริหารในทุกกระดับเพื่อสนับสนุนกระบวนการทวนสอบ และ ตอบข้อ ชักถามของผู้ประเมินภายนอก

ขั้นตอนที่ ๒ การซื้อขายคาร์บอนเครดิต ในกระบวนการซื้อขายคาร์บอนเครดิตนั้น กระทรวงมหาดไทยโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จะกำหนดแนวทางซักซ้อม และจัดประชุมกับ หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างความรู้ความ เข้าใจ ที่ถูกต้อง เกี่ยวกับกระบวนการซื้อขายคาร์บอนเครดิต แนวทางการบริหารจัดการกรรมสิทธิ์คาร์บอน เครดิต และการจัดทำบัญชีควบคุมคาร์บอนเครดิตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ กระบวนการซื้อขาย คาร์บอน เครดิตข้างต้น จะต้องดำเนินการภายใต้ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดการมูลฝอยหมวด คาร์บอน เครดิต เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถขายคาร์บอนเครดิตตามโครงการถังขยะเปียกลด โลกร้อนได้ และนำรายได้ที่ได้จากการขายคาร์บอนเครดิตไปจัดสาธารณประโยชน์ในพื้นที่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นต่อไป

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของการบริหารสวนตำบลโพนแพง

๔.๑ วิสัยทัศน์ โพนแพงสะอาด ปราศจากขยะ ร่วมใจรักษาสิ่งแวดล้อม

๔.๒ เป้าประสงค์/พันธกิจ

๑. ขยะมูลฝอยมีการนำกลับไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น และส่งเสริมการคัดแยกขยะในชุมชน
๒. ขยะอินทรีย์ครัวเรือนได้รับการบริหารจัดการและนำไปใช้ประโยชน์
๓. ขยะรีไซเคิลในชุมชนได้รับการบริหารจัดการ และสร้างมูลค่าเพิ่ม ผ่านการจัดสวัสดิการให้สมาชิก
๔. ขยะอันตรายชุมชนได้รับการบริหารจัดการส่งกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๔.๓ ยุทธศาสตร์ของแผนบริหารจัดการขยะมูลฝอยของการบริหารสวนตำบลโพนแพง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน/สวนราชการ/องค์กรเอกชน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติทดแทนการใช้ถุงพลาสติกหรือโฟม
๒. จัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน/สวนราชการ/องค์กรเอกชน ให้ถูกหลักวิชาการ
๓. ส่งเสริมการใช้ถังขยะแยกครัวเรือนจัดการเศษอาหาร
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีที่จุดรวบรวมขยะอันตรายในหมู่บ้าน/ชุมชนละ ๑ จุด โดยไม่ให้เกิดมลภาวะทางดินสิ่งแวดล้อมและประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างนิสัยของคนในชุมชนในการนำขยะกลับมาใช้ใหม่

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง
๒. ส่งเสริมให้มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาล
๓. ส่งเสริมการดำเนินงานชุมชนปลอดขยะ
๔. สวนราชการ/องค์กร กำหนดมาตรการให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

แนวทางการพัฒนา

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติด้านการจัดการขยะมูลฝอย หรือประกาศท้องถิ่นในการลด คัดแยกขยะมูลฝอย และของเสียอันตราย
๒. อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศเขตพื้นที่ห้ามเทกอง รวมถึงห้ามมิให้มีสุนัขถ่ายขยะ มูลฝอยในเขตชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างวินัยของคนมุ่งสู่การบริหารจัดการขยะที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. บังคับใช้กฎหมาย
๒. สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย
๓. ประชาสัมพันธ์ ธารรงค์ ให้ความรู้ การลด คัดแยกขยะที่ต้นทาง
๔. จัดกิจกรรมสร้างนิสัยการจัดการขยะมูลฝอยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถานศึกษาทุกสังกัดในตำบลโพนแพง

๕. ส่งเสริมการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ตรวจสอบ ดำเนินคดีกับผู้ลักลอบทิ้งขยะ กากอุตสาหกรรม
๗. สนับสนุนการใช้สื่อมวลชนช่วยปลูกกระแสสังคม เพื่อสร้างวินัยคนในชาติให้มีส่วนร่วมในการจัดการ ขยะมูลฝอย
๘. ส่งเสริม/สนับสนุนการจัดตั้งธนาคารขยะ และกองทุนฌาปนกิจชุมชนเพื่อบริหารจัดการ รายได้ จาก การซื้อขายขยะชุมชน

ส่วนที่ ๔

แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย “จังหวัดสะอาด”

มาตรการที่ ๑ : ด้านการจัดการขยะต้นทาง

๑.ทุกครัวเรือนเข้าร่วมเครือข่าย “อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก” (อถล.) และมีการจัดกิจกรรมให้เครือข่าย “อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก” เข้าร่วมอย่างน้อย ๔ ครั้งต่อปี

๒.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกิจกรรมธนาคารขยะชุมชน เพื่อการจัดสรรสวัสดิการสังคมแก่ประชาชน ตามแนวทางการขับเคลื่อนธนาคารขยะ ที่กระทรวงมหาดไทย

๓.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการนำ “ขยะบรรจุภัณฑ์” กลับมาใช้ใหม่อย่างน้อย ๔ ครั้งต่อปี

๔.หมู่บ้าน/ชุมชน มีการคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชนที่ต้นทาง

๔.๑ มีการคัดแยกขยะ ๔ ประเภท โดยการส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะในหน่วยงานหมู่บ้าน ชุมชน การนำขยะรีไซเคิลมาใช้ซ้ำ การจัดทำถังขยะเปียก เพื่อรองรับขยะอินทรีย์ การคัดแยกขยะอันตราย เช่น ขยะอิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็ก รวมถึงการจัดกิจกรรม เช่น กองทุนขยะของผู้สูงอายุ ผ้าป่าขยะรีไซเคิล ขยะแลกไข่ ขยะแลกสิ่งของ ขยะแลกภาษี ธนาคารขยะชุมชน ธนาคารขยะโรงเรียน เป็นต้น

๔.๒ มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนในชุมชน รวมถึงผู้ประกอบการในท้องถิ่นเกี่ยวกับการคัดแยกขยะประเภทต่าง ๆ เช่น การจัดการกับขยะทั่วไป การคัดแยกขยะรีไซเคิลกลับมาใช้ประโยชน์ รวมถึงการลดขยะประเภทใช้ครั้งเดียว (single use) และแนวทางในการจัดการกับขยะรีไซเคิลที่มีในครัวเรือน หรือ สถานประกอบการ การจัดการกับขยะอินทรีย์ เพื่อรองรับมูลฝอยประเภทอาหารจากครัวเรือนหรือการนำมา ทำเป็นปุ๋ยหมัก เป็นต้น

๕. ครัวเรือน มีการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อน

๕.๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการจัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อน ผ่านกิจกรรมต่างๆ ในระดับ อปท.

๕.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แนะนำ ส่งเสริม และขอความร่วมมือให้ครัวเรือนจัดทำถังขยะ เปียก สำหรับครัวเรือนที่มีบริเวณ หรือพื้นที่ในการจัดทำถังขยะเปียกครัวเรือนได้ รวมถึงสาธิต วิธีการใช้งาน

๕.๓ จัดหาสถานที่กลางสำหรับจัดทำภาชนะรองรับขยะเปียก เพื่อเป็นจุดรวบรวมขยะเปียกจาก ชุมชน โดย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดวัน เวลา และเส้นทางการจัดเก็บ

๕.๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการประชาสัมพันธ์/ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อนผ่านช่องทางต่างๆ

๕.๖ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีกิจกรรม Re-X-Ray การสุ่มตรวจสอบถังขยะเปียกลดโลกร้อน

๕.๗ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำจุดรวบรวมขยะเปียกในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน

มาตรการที่ ๒ : ด้านการจัดการขยะกลางทาง

- ๑.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดเก็บขนขยะมูลฝอยแบบแยกประเภท
- ๒.องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง มีการขนขยะอันตรายชุมชน ไปยังจุดรวบรวมขยะอันตรายของ จังหวัด หรือมีการนำส่งไปให้บริษัทเอกชนนำไปกำจัด
 - ๒.๑ จัดให้มีจุดรวบรวมหรือถึงขยะอันตรายชุมชนอย่างน้อย หมู่บ้าน/ชุมชน ละ ๑ แห่ง
 - ๒.๒ การขนขยะอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมขยะอันตรายของจังหวัด เพื่อรวบรวมและนำส่งไปกำจัด ต่อไป
 - ๒.๓. มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนและผู้ประกอบการในท้องถิ่นเกี่ยวกับขยะอันตรายชุมชนประเภทต่าง ๆ การจัดการขยะอันตรายชุมชนจากการทิ้ง หรือกำจัดขยะอันตรายชุมชน ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการและจุดรวบรวมขยะอันตรายของชุมชน
 - ๒.๔.มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางเก็บขนขยะอันตรายชุมชน โดยสามารถทำเป็นปฏิทินการ เก็บขน พร้อมทั้งแจ้งให้ประชาชนในชุมชนทราบ

มาตรการที่ ๓ : ด้านการจัดการขยะปลายทาง

- ๑.ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
- ๒.ขยะอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
 - ๒.๑ ในระหว่างรวบรวมขยะมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายเพื่อรอกำจัด อปท.มีสถานที่จัดเก็บ ที่ได้ มาตรฐานและปลอดภัย
 - ๒.๒ ขนขยะอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมขยะอันตรายของจังหวัด เพื่อรวบรวมและนำส่งไปกำจัดต่อไป
- ๓.ขยะติดเชื้อชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

มาตรการที่ ๔ : ด้านการบริหารจัดการ

- ๑.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมและมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการ ขยะมูลฝอย
- ๓.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบันทึกข้อมูลปริมาณขยะที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้องในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอย รายปี (มฝ.๑) และรายเดือน (มฝ.๒)
- ๔.องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง มีการขับเคลื่อนโครงการถึงขยะเปียก ลดโลกร้อน ตามนโยบายการจัดการขยะและดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของ กระทรวงมหาดไทย
 - ๔.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง มีการดำเนินงานในพื้นที่ ประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ ความเข้าใจ สร้างความตระหนักและความร่วมมือจากพี่น้องประชาชนในการคัดแยกขยะเศษ อาหารหรือขยะเศษอาหารหรือขยะเปียกในครัวเรือน

มาตรการ แนวทาง และกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

๑. ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ สร้างความตระหนักให้บุคลากรในสังกัด เด็ก เยาวชน และ ประชาชนทั่วไป เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาขยะมูลฝอย ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง

๒. รณรงค์ประชาสัมพันธ์การลด การคัดแยกขยะมูลฝอย การลดใช้ถุงพลาสติก การใช้ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในสำนักงานอย่างเป็นรูปธรรม

๓. สำนักงานจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยแบบแยกประเภทให้เพียงพอในสำนักงาน

๔. สร้างความรู้ ความเข้าใจในทุกระดับของสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

๕. ศึกษา วิจัย ประยุกต์ และพัฒนาทางเลือกในการใช้เทคโนโลยีการจัดการที่เหมาะสมกับพื้นที่ ปริมาณและองค์ประกอบของขยะมูลฝอย รวมถึงส่งเสริมและขับเคลื่อนให้เกิดการรวมกลุ่มพื้นที่การจัดการขยะ มูลฝอย (Clusters) อย่างมีประสิทธิภาพ

๖. สร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและภาคประชาชนในพื้นที่ ในการเสนอแนะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมตัดสินใจและร่วมมือในการดำเนินการโครงการที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย

๗. สร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการจัดการขยะมูลฝอยโดยการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน

๘. ยกย่องเชิดชูเกียรติ ประกวดและให้รางวัลองค์กรและบุคคลที่มีจิตสำนึกและผลงานการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เช่น หมู่บ้าน/ชุมชน/สถานศึกษา/ภาคเอกชน

ส่วนที่ ๕

แผนงาน/โครงการ

แผนงานบริหารจัดการขยะ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านค้อ พ.ศ. ๒๕๖๘

ลำดับ	โครงการ	วัตถุประสงค์	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๑	โครงการจัดการขยะมูลฝอย แบบบูรณาการในรูปขยายผล (ธนาคารขยะหมู่บ้าน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘	๑.เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการลดปริมาณขยะ การคัดแยกขยะในครัวเรือนที่สามารถนำไปรีไซเคิลไปขายเพื่อมีรายได้สู่ชุมชน ๒.เพื่อลดปริมาณขยะในครัวเรือน และชุมชนมีการบริหารจัดการขยะได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ๓.เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานประชาชน ภาคีเครือข่ายในพื้นที่ในการบริหารจัดการธนาคารขยะ ๔.เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมผ่านการดำเนินการธนาคารขยะ	เมษายน ๒๕๖๘ ถึง กันยายน ๒๕๖๘	ข้อมูลผู้ตั้งงบประมาณ รายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	งานสาธารณสุข สำนักปลัด อบต.โพนแพง

